

"Francesc, una eclesiologia clarament arrelada en el Vaticà II i crítica amb els tradicionalistes"

Dm, 24/09/2013 per Catalunya Religió



(*Salvador Pié - CR*) Quina eclesiologia emergeix de la confident entrevista del Papa Francesc a la *Civiltà Cattolica*? Alguns punts claus ho resumeixen, tot i que no estalvien la lectura [de tot el text](#), tot ell de *finor evangèlica i popular*: els grans qualificatius del papa Francesc.

1) Una Eclesiologia clarament arrelada en el concili Vaticà II i crítica envers els ideòlegs de la tradició, els tradicionalistes:

“El Vaticà II va suposar una relectura de l’Evangeli a la llum de la cultura contemporània. Va produir un moviment de renovació que ve senzillament del mateix Evangeli. Els fruits són enormes. El treball de reforma litúrgica va fer un servei al poble, rellegint l’Evangeli a partir d’una situació històrica completa. Sí, hi ha línies de continuïtat i de discontinuïtat, però una cosa és clara: **la dinàmica de lectura de l’Evangeli actualitzada per a avui, pròpia del Concili, és absolutament irreversible**. Després hi ha algunes qüestions concretes, com la litúrgia segons el *Vetus Ordo* [el Ritual anterior al Vaticà II]. El que considero preocupant és el perill d’ideologització, d’instrumentalització del *Vetus Ordo*”. La seva afirmació quan parla de la seva història: “mai he estat de dretes!” inicialment es refereix al moment històric de la dictadura argentina, però també per a la seva col·locació eclesial no “tradicionalista”.

2) Una Església abocada totalment al món i a les seves necessitats, agudament comparada a “un hospital de campanya” i a la figura evangèlica del Samarità:

“Veig amb claredat que el que l’Església necessita amb major urgència avui és una capacitat de curar ferides i donar escalf als cors dels fidels, proximitat, acostament. Veig l’Església com un hospital de campanya després d’una batalla. Que inútil és preguntar-li a un ferit si té alts el colesterol o el sucre! Cal curar-li les ferides. Ja parlarem després de la resta. Curar ferides, curar ferides... I **cal**

començar per allò més elemental, com el bon Samarità!”

En aquest context l'entrevistador, el pare Spadaro, comenta: “Recullo el que està dient el Sant Pare per parlar d'aquells cristians que viuen situacions irregulars per a l'Església, o diverses situacions complexes; cristians que, d'una manera o d'un altre, mantenen ferides obertes. Penso en els divorciats tornats a casar, en parelles homosexuals i en altres situacions difícils. Com fer pastoral missionera en aquests casos?”. Heus ací una temàtica delicadament recurrent en les darreres intervencions del Papa Francesc.

3) Una Església més sinodal -amb un lloc més visible de la dona-, tot revisant l'exercici del Ministeri Petrí

“Hem de caminar plegats: la gent, els bisbes i el Papa. Cal viure la sinodalitat a diversos nivells, donant més visibilitat a la dona en l'Església. L'esforç de reflexió comuna, observant com es governava l'Església en els primers segles, abans de la ruptura entre Orient i Occident, acabarà donant fruits. **Per a les relacions ecumèniques és important una cosa: no sols conèixer-se millor, sinó també reconèixer el que l'Esperit ha anat sembrant en els altres com a do també per a nosaltres.** Jo desitjo continuar la reflexió sobre com exercir el primat petrí que va iniciar ja el 2007 la Comissió Mixta entres les esglésies ortodoxes i la catòlica i que va conduir a la signatura del Document de Ravenna. Cal seguir aquesta via”. El Document de Ravenna és un concreció de la invitació que fa l'Encíclica *Ut unum sint* de 1995, que demanava de forma totalment nova [una revisió de l'exercici](#) -no de l'essència!- del Ministeri Petrí.

4) Una eclesiologia que comença a concretar-se en diversos nomenaments pertinents:

Primer de tot, amb novetat inesperada del Consell dels vuit cardenals vinguts dels cinc continents com a primers consultors, amb el seu rellevant coordinador, el cardenal **Rodríguez Madariaga** SDB, president de Caritas Internacional. En segon lloc, el nou Secretari d'Estat, monsenyor **Pietro Parolin**, un finíssim i molt prestigiós especialista en globalització i cristianisme.

En tercer lloc, aquest mateix dissabte, el nou Prefecte de la Congregació del Clergat, monsenyor **Beniamino Stella**, home bo i gran director espiritual de Roma, i el pas a Penintencier del seu més jove predecessor, el cardenal **Mauro Piacenza**, vist com a proper al món tradicionalista; ahora es confirma com a secretari el riojà i de l'Opus Dei, monsenyor **Celso Morga**; i s'afegeix un reconegut bisbe mexicà rector de seminari, com a nou secretari de Seminaris, monsenyor **J.-P. Padrón**.

Finalment, ha nomenat nou Secretari del Sínode dels Bisbes, a monsenyor **Lorenzo Baldisseri**, ex-nunci de l'Índia i Brasil, actual secretari de la Congregació de Bisbes i del Col·legi de Cardenals, gran coneixedor de l'Episcopat mundial, i que ha acompanyat el Papa en els seus inicis a la Residència de Santa Marta. És l'home que haurà de realitzar el que diu el Papa Francesc sobre el Sínode en l'entrevista citada: “Potser és temps de canviar la metodologia del sínode, perquè l'actual em sembla estàtica”.



Salvador Pié és teòleg, president de la Fundació Blanquerna i rector de Santa Maria del Mar